

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

வணக்கம், கிரிதரன். ‘புலம்பெயர் இலக்கியமும் ஈழத்து இலக்கியமும்’ என்ற எனது உரைக்காட்சியின் மீதான நீங்கள் எழுதிய எதிர்வினையை ‘பதிவு’ளில் பார்த்தேன். பொதுவாக உரைக்காட்சியின் விடயங்களுக்கான எதிர்வினையை வருவது ஆரோக்கியமானது என்பதுதான் எனது கருத்து என்றும் இருந்து வருகின்றது. அது குறித்து என வரையில் எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் இல்லை. ஆனால் எதிர்வினையாக மட்டுமே அது இருந்திருந்தால் அதற்கு இவ்வாறான ஒரு பதிலம்றுப்பு என்னளவில் அவசியமில்லாமலே இருந்திருக்கும். ஆனால் நீங்கள் சமூகத்தியது ஒரு குற்றச்சாட்டு அல்லவா? என வாசிப்பின் மீதான உங்களது அவநம்பிக்கையை என்மலே சமூகத்திய ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே அதை என்னால் பார்க்க முடிகிறது. அக்குற்றச்சாட்டின் பதிலம்றுப்பிற்காக உரைக்காட்சியின் விடயத்தை விட கடினமான சிலாக்கியமாகப்பட்டதில் இவ்வாறு எழுத நேர்ந்திருக்கிறது. என வாசிப்பின் போதாமையை எவ்வாறு அறிந்துகொண்டீர்கள், கிரிதரன்?

எமது நேரடிப் பச்சையில் பலமுறையும் ‘வாசிப்புக்குப் போதுமான நேரம் இப்போது கிடைக்காததில்லையே’ என்று நான் வலியுறுத்தியதாகச் சொல்லிவந்தேன். ஆதங்கத்தின்கொண்டு இந்த முடிவிற்கு வந்தீர்களே என என்னால் இப்போது ஒரு அனுமானத்தகை கொள்ள முடிகிறது. இந்த இடத்தில் என வாசிப்புப்பற்றி நான் சொல்லியே ஆகவேண்டும். வாசிப்பு என்பது எனக்கு உணவுபோன்றதுதான், கிரிதரன். போன மாதம் முதலாம் திங்கள் கிழமை மதிய உணவாக என்ன கொண்டீர்கள் என யாராவது யாரையாவது கேட்டால், எப்பிப்பதிலிறுக்க முடியாது போகின்றதோ, அதுபோலத்தான் போன மாதம் நீங்கள் வாசித்த நாவலின், சிறுகதைத் தொகுப்பின் உள்ளடக்கத்தைக் கேட்டால் சிலவேளைகளில் - சிலவேளைகளில் தான் - என்னால் சொல்ல முடியாது போய் விடுகின்றது. ஏனெனில் அதன் இன்பமும் அதனால் விளையும் அனுபவமும் என குறிக்கோள்கள்; வாசித்த நூல்கள் விடயத்திலேயே எனக்கு இந்தவிதமான இடர்ப்பாடு உண்டு. மலேயம், என வாசிப்புக்கு உட்படும் இலக்கியப் பிரதியானது என்னைத் தன்னோடு கைப்பிடித்து அழைத்துச் செல்லும் வல்லபம் வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என நான் எதிர் பார்க்கிறேன். பிரதியின் இன்பம் என்பதை அணுஅணுவாக ரசிப்பவன் நான். நல்லது என்கிற மதிப்புரைகளுக்கு மலேயம், நண்பர்கள் மலிவான சிபார்சுகளுக்கு மலேயம் ஒரு பிரதியின் அட்டைப்படத்திலிருந்து, அதன் அச்சாக்க முறை, அது எதுபற்றியது என்ற பதிப்பின் னோ-முன்னோவான

Written by - தவேகாந் தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

அடயாள வரிகளிலிருந் தும் , அப் படபைப் பாளியின் முந் திய படபைப் பின் தரத் திலிருந் தும் ஓரு நபிலை நான் தரே வுசயெ கிறனே . அவ வாறு வாசிக் க நான் புகும் பிரதி தன் கருத் துச் சொல் லும் பாங் கால் , மொழியால் , நடயால் , கட டம்பை பால் என் னை ஈரத் துச் செல் லவணே டும் . அல் லாவிடில் என் வாசிப் புப் பயணம் இடநிறி ப்ததை தவிர் கவே மூபிவதில் லை என் னால் . அது பிறகொருகால் தடொடரலாம் அல் லது நின் றுபடோக நரேலாம் . எதுவும் உத் தரவாதமில் லை .

இன் னும் சொல் லப் போனால் வகெஜன வாசிப் புத் தன் மயைகைக் கொண் டிருப் புதாக நின்கை கும் எந் த ஓரு நபிலையும் அதன் உள் விடயங் கள் காத திரமாக இருக் கலாமெனக் கருதினாலும் நான் சந் தகேத் தடோடயே அணுகுகிறனே . அது, நான் முன் னர் சொன் னதுபடோல் என் கபை பிபித் து நடத் திச் சனெ றால் , கபிடச் செல் லவும் நான் என்றும் பிகு காட் டியது இல் லை . விடய காத திரம் கொண்ட சில நபில்கள் கலதை துவம் இல் லாத நிலயில் என் னால் புகக் கணிக் கப் பட டிருக் கின்றன . இது என் இலக் கிய ரசனசார் விடயம் .

மற் றும் படி எனக் கு இன் னொரு வகயான வாசிப் பும் இருக் கிறது . அது என் மனத் துள் தீ விர இலக் கிய தாகத் தை விதைத் த சிறுசஞ் சிகை சார் ந் த விடயங் கள் . இவற் றயெல் லாம் ஓரு தடேலடோடூதான் நான் வாசிப் புகுக் கு உட டுத் திக் கொண் டிருக் கிறனே .

இவ் வகயான தடேல் இருந் தும் சிலபல படபைப் புக் கள் , கருத் துக் கள் எனக் கு அகப் படாது படோகின் றன என் பதும் நிஜம் தான் . ஆனால் கிடகை கும் எந் த ஓரு என் தடேலிற் குட் டட் ட எழுத் தயையும் அதன் தன் மயை அறிவதற் காகவணே ம் நான் வாசித் தே வந் திருக் கிறனே . அதுபடோல் சிறுகதை, நாவல் என் ற மகூடங் களடோடூ வரூம் பல ஈழத் து, புலம் பெயர் ந் த எழுத் துக் களையும் ஓரு கடப் பாட் டடோடூ என் வாசிப் பின் விருப் புத் தன் மகைகள் இல் லாதவளேகைகளிலும் நான் என் வாசிப் புகுக் கு உட டுத் தத் தவறியதே இல் லை . தமிழகத் தில் அறுபதுகளில் கலமைகள் , அமுதசூரபி, சரஸ் வதி, கணயாழிபடோன் ற சஞ் சிகைகளில் வளெயான ஈழத் தவரின் எழுத் துக் களைக் கபிட அவ வாறான ஓரு மபிரத் தண யத் தடோடூதான் நான் வாசித் து வந் திருந் தனே . என் தடேலினதும் , வாசிப் பினதும் புலம் அங் கிருந் து தடொடங் குகிறது, கிரிதரன் .

அந் தத் தீ விரத் தினால் தான் தன் பிரதித் தனத் தால் என் னகைக் கவராத எந் த எழுத் தயையும் தபிக் கிவீ ச நான் என்றும் தவறாமல் இருக் கிறனே . அதுபடோல் ஆயிரம் மதிப் புரகைள் மடோசம் என்று சொன் ன எழுத் தயையும் என் சங் கப் பலகபைபோன் ற வாசிப் புமனம் இடங் கொடூக் கச் சம் மதிப் பின் தபிக் கிப் பசேவும் நான் தவறியதில் லை . என் விமர் சன மனத் தின் தன் மன இதுதான் . இதற் குக் கீ ழே மலேலே இல் லை .

இவ் வளவூ வாசிப் பும் இவ் வவெழுத் துக் கள் ஊடாகப் பிறந் த எந் தவொரு இலக் கியப் படோக் கினயையும் புரிந் துகொள் ள எனக் குப் படோலவடே எவரூக் கும் தான் இடம் கொடூக் கும் என் பதே என் நிலபை பாடூ . எமக் கும் தடொழிலாரத் தமான மதிப் புரயாளர் களதும் , பட டப் பிப் புகுக் கான ஆய வாளர் களதும் எழுத் துத் தன் மயையில் நிறயை வித் தியாசமிருக் கிறது, கிரிதரன் . வாசிப் புச் செயற் பாட் டிலும் அதகை காணமூபியும் . இதநீ ங் கள் புரிந் துகொள் ளவணே டும் . இந் த இடத் தில் இன் னுமொன் றை நான் வளெிப் படயாகவடே ஓப் புக் கொள் கிறனே . அவர் களின் பட டியலிடும் வலேயில் கால் பங் கினகைக் கபிட எம் மால் செய் துவிட மூபியாதூ . மலேலும் ஆய் வொழங் கு விவகாரத் திலும் அவர் களது ஒழுங் கில் நம் மால் செயற் பட மூபியாததோன் இருக் கிறது . அது, அவர் களாலும் ஓரமோதிரியில் படோலன் றி இன் னொரு மாதிரியில் செய் யமூபியாதிருக் கிறது என் பதன் இன் னொரு மூகம் . உதாரணங் கள் தரட் டுமா? என் னிடம் ஓரு பட டியலடே இருக் கிறது . அது தவேயில் லயெனெ

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

நினகைக் கிறனே .

இங்கிருந்து தொடங்குகிறபோது ஓர் உரகைக் கட்பில் சிலவள்கைகளில் பட்டியலும், உபரியான தரவுகளும் தகவல்களும் தவறிப்போக நிறையவே வாய்ப்பிருக்கிறது. எனது உரகைக் கட்பிலுள்ள விடும்பல்களையும், போதாமையினது தன்மகளையும் நான் இவ்வாறுதான் விளங்கிக்கொண்டது. தாயக இலக்கியத்தில் யோ.கர்ணன், நிலாந்தன் ஆகியோர் தவறியிருக்கிறார்கள். அது திட்டமிட்ட ஓதுக்குதல்ல. இன்று பரவலாக இணைய தளங்களில் அவர்கள் இருவரும் பச்சேப்பினும், யோ.கர்ணனின் ‘தவேதகைளின் தீட்டுத் துணி’ யின்ற அவரது மூதல் தொகுப்பின் மீலம் பெரிய நம்பிக்கைக் குரியவராக எனக்கு அவர் தோன்றாத வரையிலும், அவரது இரண்டாம் தொகுப்பான ‘சகோவரோ இருந்த வீட்டு’ தொகுப்பினையின்றவரை வாசிக்காத நிலையிலும், அவரது அதிர்ச்சி மதிப்பீடுகளும் கலதைத் துவ அம்சங்களும் சேர்மான விகிதங்களதைத் துல்லியமாக மதிப்பிட முடியாததனாலயே எனக்கு அவ்வாறு சய்ய நேர்ந்தது. இந்த விடும்பல்களையும் நான்தான் வளிப்படுத்தினேன். என உரகைக் கட்பின் அந்த என நேர்மையினையும் நீங்கள் என வாசிப்பின் போதாமையாக நினதைத் திருக்கிறீர்கள். போகட்டும்.

உங்கள் எதிர்வினையில் நான் தவறவிட்டதாக நீங்கள் சொன்ன சில விடயங்களில் குறிப்பாக மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம், இணையங்கள், பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் போன்றவை தவறியதான தகவலினையே நான் மறுக்கப்போவதில்லை. ஆனாலும் உரகைக் கட்பின் விரிவாக்கி பத்திரிகைகள், புதிப்பகங்கள் போன்ற இரண்டாந் தர முக்கியத்துவமுடையவற்றதைத் தவிர்ப்பதாக என உரகைக் கட்பின் ஆரம்பத்திலயே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேனே, கிரிதரன். நீங்கள் அதைக் கவனிக்கவில்லையா? அதையும் விட்டுவிடலாம். ஆனால் இங்கே நீங்கள் சொல்லாதுவிட்ட சில ஆக்ககட்டிய முக்கியத்துவங்களையே நான் சூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கனடாவைப் பொறுத்தவரை பத்திரிகைகளையே நான் குறிப்பிட்டிருந்தால் ‘வகையையதைத் தவிர்த்திருக்கவே முடியாது. அது அப்போது வளிவந்துகொண்டிருந்த அத்தனையே தமிழ்ப்புத்திரிகைகளிலிருந்தும் தன்மையால், போககால் வேறுபட்டிருந்தது. அது ஓர் எதிர்க்கதையாடலின் களமாக இருந்தது. ‘தாயகத்தையும்’, ‘காலத்தையும்’ குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். மறுப்பில்லை. அவை வரலாற்றுக்கு முக்கியமானவை. ஆனால் ‘தேடலையும்’, ‘மற்றதையும்’, ‘அறிதூயிலையும்’, ‘உரவீச்சு’யையும், ‘அற்றத்தையும்’, ‘ழ்வையும்’ தவறவிட்டிருக்கிறீர்கள். ஆம், நான் இப்படித்தான் கருதிக்கொள்கிறேன். உங்கள்க்கு தகவல்கள் தவேயாயிருக்கின்றன. எனக்கு தகவல்கள் தவேயாயிருக்கின்றன. நீங்கள் ‘சிரித்திரன்’ பதிவுபெறாது போய் விடும்மோ என ஆதங்கப்படுகிறீர்கள், நானோ ‘அலையும்’, ‘சம்ரம்’, ‘மீன்றாம் மனிதஷனும்’, ‘சரிநிகர்’ம் தவறிவிடக்கூடாதயேனக் கவலைப்படுகிறேன். ‘சிரித்திர’னும், ‘அலையும்’ எனக்கு ஒன்றல்ல என்பது முக்கியம்.

இன்னும்மொன்று. ‘பனியும் பனயும்’ தொகுப்பிற்கு ஏறக்குறைய நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஐரோப்பிய தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் என்ற பிரான்ஸ் நாட்டும் அமைப்பிலிருந்து மீன்றும் கததைத் தொகுப்புகள் வளிவந்துள்ளன. இக்கததை

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

தொகுப்புகள் பற்றிய தகவல் உங்களுக்கு முக்கியமென்பதற்காக இதனைச் சொன்னேன். மலேயம் மித்ரபதிப்பகத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் காத்திரமான நபிகளைப் பதிப்பித்துவரும் வடலியை விட்டுவிட்டீர்கள்.

தொகுப்புகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். எனக்கு மறுப்பில்லை. ஆனால் தமிழகப் படபாளிகளும், தாயகப் படபாளிகளும் புலம்பெயர்ந்த படபாளிகளும் ஆக்கங்களோடு வளிவந்த அவற்றை எந்தவகைகொண்டோ கணிக்கமுடியும் எம்மால்? சொல்லுங்கள், கிரிதரன். தொகுப்பினை வளிக்கொண்டுவந்தவர்கள்; வாழும் நாடும் மலேயநாடுகளாக இருப்பதைக் கொண்டோ அவற்றைப் புலம்பெயர்ந்தோர் தொகுப்புகள் எனலாமா? ஏன், அவை அச்சிக்கப்பெற்ற இடத்தைக் கொண்டோ தமிழகத் தொகுப்புகள் என்றால் என்ன? எனக்கு அவசரமாக விடையெழுந்தபதில்லை.

அத்தோடு நவீன, மரபு சார்ந்த நாடகங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்களே, அவற்றை இந்த இலக்கிய விசாரணையில் எங்கே, எப்படிப் பொருத்திக் காண்பது என்பதையும் சேர்த்துச் சொல்லுங்கள். தமிழ் கற்பிப்பதை இலக்கிய வகைகொண்ட சேர்க்கலாமா என்பதும் எனக்குத் தெரிந்தாகவேண்டும்.

‘கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக் கொண்டாடும் கண்மீட்டி வழக்கமெல்லாம் மண்மீட்டிப் போக’ என வள்ளலார் சொன்னதுபோல, ‘அச்சில் வந்ததெல்லாம் இலக்கியம்’ என்ற எண்ணங்கள் மண்மீட்டிப் போக’ எனவே என்னால் நினக்க முடிகிறது. நீங்கள் தொகையினை வைத்து புலம்பெயர்ந்த இலக்கியம் வளர்ந்திருக்கிறது என்கிறீர்கள். நானோ அச்சில் வந்தவற்றின் தகைகளை வைத்து அது வளரவேயில்லை என்கிறேன்.

இறுதியாக இன்னும்பொன்றுபற்றி உங்களுக்கு எழுதவேண்டும். புகலிட இலக்கியம், புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்பன பற்றியது அது. யோசித்துப் பார்க்கையில் இவையிரண்டும் வெவ்வேறான கருதுபொருள்களைக் கொண்டிருக்கின்றனவென்பது தெரியவே செய்கிறது. ஆனாலும் இந்தவகைக் கருதுபொருள் வேறுபாடின்றி இரண்டும் ஒருபொருள் குறித்த வெவ்வேறான சொற்களாகவே இதுவரை காலமும் பாவனையில் இருந்து வருகின்றன. ஒருபொருள் குறித்தனவாகவே இதுவரையான என் எழுத்துக்களில் நானும் இவற்றைப் பாவித்து வருகிறேன்.

2010இல் உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு ஒன்று சிங்கப்பூரில் நடப்பெற்றது. அதில் புலம்பெயரியம் என்ற ஒரு சொல்லை இக் கருதுகோளினால் விளக்க தமிழ்வன் உபயோகித்திருக்கிறார். ‘தாயகம் கடந்த தமிழிலக்கியம்’ என்பதே கருத்தரங்கின்

Written by - தவேகாந்தன் -

Saturday, 27 October 2012 16:00 - Last Updated Monday, 02 September 2013 22:58

தலைப்பாகவும் இருந்திருக்கிறது. புலம்பெயரியத்தின் ஒரு பகுதியாகவே தாயகம் கடந்த தமிழிலக கியத்தையும் கருதுகிறார் அவர். இதற்கு ஆதாரமாக சிகாகோ பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து சனெற்றிருந்த சாசா எபெலிங் என்பவர் வாசித்த உரகைகட்டின் கருத்தமையையும் சூட்டிக்காட்டுகிறார். சாசா எபெலிங்கின் உரகைகட்டு இவ்விடயத்தை சற்று விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. புலம்பெயர் இலக கியமென்பது எதுவென அதில் ஒரு கோட்பாட்டு விளக்கம் அளிக் கப்படுகிறதாய் தமிழவன் கருதுகிறார். குடியேறிய புலத்தினதும், குடிபெயர்ந்த புலத்தினதும் கலாசாரங்கள் இணையும் கணத்தினது உட்பொருளாகக் கட்டியது இந்த புலம்பெயர் இலக கியம் என்பது சாசாவின் கருத்து.

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கிறபோது, இன்னும் விரிவான

ஆய்வுகூட்டுதல் திட்டவணைய கருத்தாகக் புலம்பெயர் விடயமென்பது விளங்குகிறது. புகலிடத் தமிழ் இலக கியம், புலம்பெயர்ந்த தமிழர் இலக கியமென்ற சொல்லாக்கங்கள் இக்கருத்துகளைக் கிணை விளக்கப் போதுமானவையென நாம் அறியாக்கச் சனெற்று அடையும் வரகைகாத்திருக்கவே வேண்டும். அதாவது சொற்களாகக் காண்காத்திருப்பே இது. மற்றும் பட்டி கருத்துகளைக் கள் உருவாக்கிவிட்டன. அதனால்தான் புலம்பெயர் தமிழ் இலக கியத்தின் இரண்டு பகுதிகளாகக் கட்டியதான அவதானிப்பை புலம்பெயர்ந்த ஆங்கில இலக கியப் பகுப்புகளினையொட்டி நான் என உரகைகட்டில் எழுதியது.

இவ்வாறான தெளிவான சொல் வரையறை ஏற்படுகிறபட்சத்தில் ஈழத் தமிழிலக கியத்தின் ஒரு பகுதியாக புகலிடத் தமிழிலக கியமே இருத்தல் முடியும், புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழிலக கியம் அல்ல என்பதாக என உரகைகட்டின் அர்த்தமும் மாற்றம் பெற்றுவிடும். புகலிட (உயிருக்கு அபயமாகக் கொண்ட இடத்தினது) வதிவு என்பதை அரசியல் தஞ்சம் கட்டு வந்தவர்களினதாகக் கொண்டால், புலம்பெயர்ந்தோர் வதிவு என்பதை குடியேறிகளது வதிவாகக் கொள்ள முடியும். இதனை ஏற்குறைய எக்ஸலை (நுடூரை) என்ற அந்தஸ்துக்கும், மிக்கிறன்ற (ஆபசையவெ) என்ற அந்தஸ்துக்கும் இணையானதாகக் கொள்வதில் தவறாக்காது எனவே நினகைகிறனே. இதனால் உங்கள் சொற்றேவில் என்னால் உடன்பட முடிகிறது.

முதலில் குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் முந்தி வந்தவர்களாகவும் இருக்கிற வகையில், ஐரோப்பிய வடஅமெரிக்க வாழ் இலங்கைத் தமிழரிடையே எழுந்த இலக கியத்தைப் புகலிட இலக கியமாகக் கொள்ளலாம். பின்னால் வந்தவர்கள் விரும்பக் குடியேறிகளாவர். அவர்கள் காலத்தில் வரும் படபைப்புகளே புலம்பெயர்ந்தோர் இலக கியம்.

இன்னும்மொன்று, புலம்பெயர்ந்தோர் இலக கியம் என்பது தனியே இலங்கைத் தமிழருடைய படபைப்புகளை மட்டும் கொண்டிருந்துவிட முடியாது. மலேயம் புகலிட, புலம்பெயர்ந்தோர் இலக கியம் ஒரு படபைப்பாளியிடமிருந்துமே உருவாக முடியும். அப்படி உருவாகியிருக்கிறது. இந்தப் பகுப்புக்கட்ட சிரமங்களோடு காலவாரியாகப் பகக் கப்பட்ட வேண்டியதாகும்.

முழுமையின் தன்மை பகுதிக்கும் உண்டென்பது விஞ்ஞானமெனில், ஈழத்து தமிழ்

